

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **K. F.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3 To 52/2006, zo dňa 12. marca 2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **K. F.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 258 ods. 1 písm. e/ Tr. por. na základe § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil výrok o treste zákazu činnosti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1 T 170/2004, zo dňa 23. januára 2006, ktorým bol obvinený **K. F.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 3. septembra 1999 o 05.35 hod. viedol po ceste A. smerom na K. v R. republike osobné motorové vozidlo značky F. kde v kilometri 284,600, v mieste prízjazdu na odpočívadlo R., obec a okres V. z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti vozidla svojim schopnostiam s týmto vozidlom dostal šmyk, následkom čoho narazil do zvodidla po pravej strane cesty, od ktorého bol odhodnený naspäť na vozovku, pričom pri dopravnej nehode utrpeli jeho spolujazdci V. P. zranenie - pohmoždenie

s odreninou ľavej stehennej oblasti a oblasti pravého členka, ktoré si pracovnú neschopnosť nevyžiadalo, B. P. utrpel zranenie – traumatickú amputáciu ľavej hornej končatiny v oblasti ramena, zlomeninu ľavej stehennej kosti, pohmoždenie pľúc, pohmoždenie a tržnú ranu ľavého kolena a otvorenú tržnú ranu ľavého kolena, početné pohmoždenie hlavy, pohmoždenie palca pravej nohy, otvorenú zlomeninu pravej nohy priehlavkovej kosti 3-5, ktoré si vyžiadalo pracovnú neschopnosť od 3. septembra 1999 do 1. septembra 2000 a dňom 2. septembra 2000 bol uznaný ako invalidný dôchodca, za čo mu bol uložený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok , pričom výkon trestu mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a súčasne mu bol uložený podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (troch) rokov.

Obvinený K. F. podal prostredníctvom obhajcu dovolanie proti rozsudku krajského súdu, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. g/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení dovolania obvinený predovšetkým vyjadril názor, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vychádza len zo záveru opretého iba o jeden dôkaz, a to znalecký posudok R. znalca, a to napriek tomu, že znalec nebol pred súdom vypočutý. Tento znalecký posudok bolo možné hodnotiť len ako listinný dôkaz. Tým, že bola obvinenému odňatá možnosť ústneho vypočutia R. znalca, bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu. V tejto súvislosti poukázal aj na výpoveď svedkyne V. P., ktorú súd vyhodnotil tendenčne. Dovolateľ dôvodil, že v týchto okolnostiach vidí dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dôvodil dovolateľ argumentáciou založenou na tvrdení, že krajský súd vykonané dôkazy nevyhodnotil správne a v tejto súvislosti sa zaoberal rozborom jednotlivých, vo veci vykonaných dôkazov. Poukázal najmä na závery znalca Ing. K. G. CSc., výpoveď svedkyne V. P. a listinné dôkazy zadokumentované orgánmi R. republiky. Vyjadril názor, že Krajský súd v Trenčíne sa vo svojom rozsudku s výsledkami dokazovania riadne nevyšporiadal a na základe toho vyvodil nesprávne skutkové závery.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor okresnej prokuratúry v Prievidzi vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniam obvineného v podstate uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a podľa jeho názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného K. F. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či majú podané dovolania všetky obsahové a formálne náležitosti, či sú prípustné a či boli podané oprávnenými osobami a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu, ktorým bol odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu (ktorým bol obvinený uznaný vinným a bol mu uložený trest), zrušený len v časti výroku o treste zákazu činnosti.

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde v Prievidzi, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda na to, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, ďalej na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ako aj na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený dovolacími námietkami spochybňuje správnosť a zákonnosť vykonania vyšetrovania predmetnej dopravnej nehody, najmä, že policajné orgány R. republiky nevykonali všetky potrebné úkony, resp. vykonali ich nedôsledne. Rovnako namietal aj ustálené skutkové okolnosti dopravnej nehody, a v tejto súvislosti poukázal na nedostatočné hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany okresného a krajského súdu a domáha sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že predmetnú dopravnú nehodu nezavinil a jej vzniku nemohol zabrániť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvineného a či je rozhodnutie založené na nezákonne vykonaných dôkazoch.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu vyplýva, že Okresný súd v Prievidzi okrem iného vykonal dokazovanie oboznámením znaleckého posudku Dipl. Ing. W. S. súdneho znalca pre techniku dopravy, bezpečnosť premávky, havarijné škody a strojárstvo, ktorý na pokyn Krajského súdu v Klagenfurte v R. republike vykonal obhliadku miesta nehody, obhliadku na nehode zúčastnených

motorových vozidiel a vyhotovil znalecký posudok o celkových príčinách dopravnej nehody.

Dovolací súd sa nestotožňuje s dovolacími námietkami obvineného založenými na tvrdení, že tento dôkaz bol vykonaný v rozpore so zákonom, resp., že pri jeho vykonaní boli zásadne porušené jeho obhajobné práva. Každý procesný úkon vykonaný podľa práva niektorého zo štátov Európskej únie má rovnakú platnosť aj v inom členskom štáte tak, akoby tento úkon urobil orgán tohto štátu.

Z obsahu trestného spisu je celkom nepochybné, že prvostupňový súd v posudzovanej veci tento dôkaz riadne a zákonným spôsobom vykonal, a to za účasti obvineného a jeho obhajcu s možnosťou v plnom rozsahu svoje obhajobné práva uplatniť.

Na základe uvedených zistení najvyšší súd uzatvára, že súd konal plne v súlade so zákonom a teda v tomto smere mu nemožno nič vytknúť.

Obvinený sa v časti IV. svojho dovolania prevažne zaoberal rozborom dôkaznej situácie, najmä rozborom niektorých jednotlivých dôkazov a namietal správnosť zisteného skutkového stavu.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych

vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného K. F. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. F. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

JUDr. Pavol T o m a n, v. r.
predseda senátu

V Bratislave 14. mája 2008

Za správnosť vyhotovenia:

.